

VSDTP:n KESKUSKOMITEALLE

15. 9. 05.

Hyvät toverit! Olen saanut rahat, 1.000 rpl — 2.640 francs *, ja „Rabotshin” ensimmäisen numeron. Se vaikuttaa erinomaiselta. Voidaan toivoa, että se huomattavassa määrin ratkaisee vaikean tehtävän — tulee esittämään asiat kiintoisasti ja helppotajuisesti. Esityksen sävyssä ja luonteessa on jotain raikasta. Mainio taisteluhenki. Sanalla sanoen voin sydämeni pohjasta onnitella menestyksen johdosta ja toivottaa sitä edelleenkin. Toistaiseksi on minulla seuraavia yksityisluontoisia huomautuksia: 1) olisi toivottavaa, että puhuttaisiin hieman enemmän *socialismista*, koska lehti on luonteeltaan „selittävä”; 2) olisi toivottavaa, että taisteluhenkiset poliittiset tunnukset yhdistettäisiin kiinteämmin ja välittömämmin III edustajakokouksen päätöslauselmiin ja taktiikkamme, vallankumouksellisen sosialidemokratian taktiikan yleiseen henkeen.

Ja nyt 24. 8. 05 päivätyistä kirjeestänne¹⁸³, joka suorastaan hämmästytti kaikkia meitä sävyllään. I. Tiedotustoiminnasta. Te „ette voi tehdä mitään sen enempää”. Tuo ei ole totta, sillä me näemme ja tiedämme, että niin Bund ja menshevikit kuin eräät bolshevikitkin kykenevät tekemään ja tekevät enemmän. Onhan tosiasia, että ulkomailla asuva Keskuskomitean jäsen tietää asioista vähemmän kuin bundilaiset ja „Iskra”. Tämä vika on korjattava ja sitä on korjattava herkeämättä ja väsymättä. Mainitsen tuoreimman esimerkin. Aktiivista boikotointia koskevan päätöslauselmanne saimme *vasta joku päivä sitten*. Venäjältä saapuneet ovat tietäneet siitä jo *kesäkuusta asti!!* Ja te sanotte, että „ette voi tehdä mitään sen enempää”???? Päätöslauselmanne myöhästyminen on aiheuttanut meillä,

* — frangia. *Toim.*

minun syyttäni, eroavaisuutta, sillä olen „Proletarissa” tulkinnut „aktiivista boikotointia” toisin, tietämättä teidän tulkintaanne¹⁸⁴.

Siinä teille vielä tosiasia, joka osoittaa, että olette palauttaneet entisen olotilan, jolloin oli kaksi keskusta. Syntynyt eroavaisuus ei kylläkään ole suuri, mutta se ei kuitenkaan ole toivottavaa, kun on kysymyksessä koko puolueen menettelytapa. Minun mielestäni 1) perin tärkeä ja III edustajakokouksen päätösten kannalta ainoa oikea menettely on se, että asetetaan suoraan agitaatiokampanjan keskiöksi kapinatunnus ja väliaikaisen vallankumoushallituksen muodostaminen. 2) Mielestäni ehdottomasti virheellistä on neuvoa, että valitsijamiesten kokoukset „hajotettakoon väkivalloin”. Sellainen taktiikka olisi turmiollinen. Jompikumpi: joko ei ole edellytyksiä voiman käyttöön laajassa mitassa,—siinä tapauksessa rajoituttakoon agitaatioon, puheiden pitoon, lakkoihin, mielenosoituksiin yrittäen saada valitsijamiehet vakuuttuneiksi, muttei suinkaan „hajottamalla” heitä. Tai on edellytyksiä voiman käyttöön laajassa mitassa,—siinä tapauksessa tuo voima suunnattakoon poliiseja ja hallitusta eikä valitsijamiehiä vastaan. Siinä tapauksessa ryhtykää kapinaan. Muuten saatatte joutua mitä hullunkurisimpaan tilanteeseen: työläiset „hajottavat väkivalloin” valitsijamiehiä, kun taas hallitus puolustaa heitä väkivalloin!! Tässä tulee käytännössä ilmi, mikä vahinko koituu siitä, kun ei ole esitetty suoraan ja päättävästi kapina-tunnusta Duumaa vastaan tähdätyn agitaation keskiönä: valmistakaa kapinaa, saakaa kaikki (myös valitsijamiehet) vakuuttumaan, että on valmistettava kapinaa, selostakaa sen päämääriä, muotoja, keinoja, ehtoja, elimiä, edellytyksiä. Mutta *voimaa* älkää turhaan käyttäkö niin kauan kuin sitä ei ole kartutettu, ja ellette ole saaneet valitsijamiehiä vakuuttumaan, niin näiden hajottaminen väkivalloin on suorastaan järjettömyyttä, sosialidemokratian itsemurha.

Edelleen. II. Te kirjoitatte, ettette viekastelleet Organisaatiokomission suhteen, vaan täytitte III edustajakokouksen tahtoa. Luulen teidän olevan tässä ilmeisesti väärässä. Siitä, että on valmistettava yhdistymisen *edellytyksiä* ja että yhdistymistä varten on pidettävä *kaksi edustajakokousta* (samassa paikassa ja samaan aikaan velvoituk-
sin, että kukin järjestö alistuu *oman* edustajakokouksensa

päätöksiin), kirjoitin Teille jo *... Tässä ei siis ole erimieli-syyksiä. Mutta se pysyy tosiasiana, että te olette unohtaneet salaisen päätöslauselman (oheistan sen), sen että yhdisty-misen ehdot on *välttämättä* vahvistettava IV edustajako-kouksessa. Tätä seikkaa olenkin korostanut. Organi-saatiokomissio on julkilausumansa kahdessa kohdassa (Keskuskomitean „Letutshi Listok”¹⁸⁵ № 3, s. 5), 2. koh-dassa ja 3. kohdassa, sanonut *suoraan vastusta-vansa* edustajakokouksen kautta tapahtuvaa yhdisty-mistä. Tälä tosiasiaa ei voida kieltää. Mutta te ette *vastauksessanne* mainitse *sanaallakaan* olevanne vas-taan!! On käynyt nimenomaan niin, että olette kumon-neet päätöslauselman. On kiistatonta, että tämä on virhe ja että se on korjattava.

Ja vihdoin toinen kiistaton virhe: ette ole antaneet Orga-nisaatiokomissiolle suoraa vastausta. Te kirjoitatte, että „*kysymyksessä oli yhteensulautuminen III edustajakokouk-sen pohjalta*”. So, so, herrat! Miksi petkutatte itseänne? Miksi heikennätte oikeaa asennettanne ilmeisellä teesken-telyllä??

Yhteensulautuminen III edustajakokouksen pohjalta on hylätty. Sitä ehdottivat sekä Winter että Vadim jo täällä suoraan sekä Plehanoville että Organisaatiokomissiolle. *Tällaisen* yhteensulautumisen tapahtuessa olisi *yksi* Pää-äänenkannattaja (Plehanov on jopa ehdottanut sitä varten „kolmikkoo” asiamiestensä kautta). *Tällaisen* yhteensulau-tumisen tapahtuessa olisi yksi Keskuskomitea *ehdottomasti* molemmista puoliskoista, siis „kooptointi” ei olisi täyte-vaali, vaan todellista yhteensulautumista.

Mutta tämä on hylätty. Siis jäljellä on *sopiminen* IV edustajakokoukseen saakka ja *yhteensulautuminen „neljännen* edustajakokouksen pohjalta”. Sen sijaan, että antaisitte tämän suoran ja selvän vastauksen ja sanoi-sitte sen koko väen kuullen, te kierrätte *väen edessä* kysy-myksen ytimen olemalla siitä vaiti (sillä Organisaatio-komissio ehdottaa ilmeisesti yhteensulautumista, mutta ei IV edustajakokouksen pohjalta, ja te vastaatte: ylipäänsä se voidaan hyväksyä, hyvä on, keskustellaan sitten vielä!).

* Käsikirjoitukseen on „Jo” sanan jälkeen jätetty tyhjä paikka, jotta siihen olisi voitu lisätä Keskuskomitealle lähetetyn kirjeen päivämäärä: heinäkuun 28. (ks. Teokset, 34. osa, ss. 311—314). N. K. Krupskaja on vetänyt „Jo” sanan yli viivan ja kirjoittanut sen yläpuolelle „aikaisemminkin”. *Toim.*

Mutta minulle te kirjoitatte: „*uhkavaatimuksenamme olivat III edustajakokouksen säännöt*”. Tämäkö ei olisi itsepetosta? Sillä jos sanotte tämän julkisesti, niin ensinnäkin kaikki bolshevikit nauravat teille ja toiseksi menshevikit vastaavat teille *niin*, että kaikki hyvät yhteensulautumisaikenne menevät hornan tuuttiin!

Mielestäni on parempi sanoa puolueelle suoraan: valitetavasti *he* hylkäsivät III edustajakokouksen pohjalta suoritettavan yhdistämisen. Ryhtykäämme valmistelemaan IV edustajakokousta niin, että samaan aikaan ja samaan paikkaan kokoontuu kaksi edustajakokousta. Ryhtykäämme valmistelemaan yhteensulautumissuunnitelmaa. Oletta-kaamme, että kaikissa rinnakkaisjärjestöissä *kaikkialla* on saman verran molempia (à la * Nikolajev). Siinä tapauksessa laatikaa luettelo, täydellinen luettelo rinnakkaisjärjestöistä, kysykää kaikki niiltä. Sitten sanokaamme Keskuskomitea muodostetaan myös tasapuolisesti, saman verran toisia kuin toisiakin. Täydellisen *yhteensulautumisen* tapahtuessa ei tällaista „kooptointia” vastaan voida periaatteessa väittää (vaikka käytännössä kysymys on mutkikkaampi, ja täytyy tietää, montako rinnakkaisjärjestöä on olemassa j.n.e.). (Ohimennen: on varsin valitettavaa, että „Letutshi Listokin” I. numerossa te kerskuitte meidän kannallamme olevan $\frac{2}{3}$ puolueesta. Täten te horjutitte tulevaa suostumustanne „panna puoleksi”. Ja sanoittekohan totta, että $\frac{2}{3}$??) Edelleen, Pää-äänenkannattaja. *Yhteensulautumisen* tapahduttua on mielestäni järjetöntä julkaista kahta Pää-äänenkannattajaa, ja pidänkin mahdollisena, että bolshevikit katsovatärkevämmäksi julkaista muutamien komiteoiden omaa lehteä puolueen sääntöjen nojalla. Kahta *keskenään kilpailevaa* Pää-äänenkannattajaa julkaistaessa jää yhteensulautuminen kuolleeksi kirjaimiksi. Siinä tapauksessa on parempi „sopia” — sellaisella pohjalla kuin on Nikolajevissa, t.s. kaikkialla on yhdistämis- tai sovintokomissioita puoleksi toisista ja toisista ¹⁸⁶.

III. Rahoista. Lausuntonne, että Pää-äänenkannattajaa on kustannettava „ulkomaisilla varoilla”, että Keskuskomitean vararikon tulee *alkaa Pää-äänenkannattajasta*, tyrmistytti meitä kaikkia kuin salamanisku. Te kirjoitatte, ettei tämä ole närkästystä eikä moitetta. Sallikaa olla

* — siihen malliin kuin, niin kuin. *Toim.*

uskomatta. Kun tällaista puhutaan vakavasti, rauhallisesti ja kylmästi — se on yhtä kuin julistettaisiin Pää-äänenkannattajan *pesäero* puolueesta, mutta ettehan ole voinut toivoa sellaista. Puolueen Pää-äänenkannattajan kustantaminen ulkomaisilla eikä puolueen varoilla,—julistaminen, että puolueen vararikon tulee *alkaa* Pää-äänenkannattajasta (eikä loppua siihen)— se on jotain kerrassaan tavatonta. Jos ottaisimme tämän vakavalta kannalta emmekä pitäisi sitä nimenomaan tilapäisten vaikeuksien aiheuttaman hermostuneisuuden ilmauksena (sillä ylipäänsä liikevaihtonne on „lihava”, ja näköpiirissä on 60.000 ja vielä kolme kertaa „lihavampi” „yritys”), meidän täytyisi ryhtyä heti toimeen siirtyäksemme julkaisemaan „ulkomaisilla varoilla” Ulkomaisen järjestön komitean äänenkannattajaa. Mutta toistan, että pidän tätä teidän hirvittävää edesottamustanne vain hermostuneisuutena ja jään odottamaan henkilökohtaista tapaamista, sillä tämä ei mielestäni ole pesäeron alku, vaan väärinkäsitys.

Puristan lujasti kättänne.

N. Lenin

Kirjoitettu Genevessä

*Julkastu ensi kerran v. 1926
V Lenin-kokoelmassa*

Julkaistaan käsikirjottuksen mukaan
